

AMB L'EDUCACIÓ I LA SANITAT

NO S'HI JUGA

Des de l'inici de la crisi les institucions europees, dominades per la ideologia neoliberal i els partits conservadors, han imposat una política que es basa exclusivament en la reducció del dèficit en uns terminis impossibles d'assumir. S'ha renunciat expressament a combinar dites polítiques amb altres dirigides a estimular l'activitat econòmica i a generar ocupació, quan a Europa s'ha superat la xifra dels 24,5 milions de persones en atur –a Espanya, l'atur ja afecta 5,5 milions de persones i pot arribar als 6 milions a finals del 2012- i no s'ha dubtat a forçar canvis normatius per institucionalitzar aquestes polítiques sota l'amenaça de sanció per als qui no les compleixin.

A Espanya vàrem veure com es procedia a la reforma de la Constitució per imposició de la UE i sense que la ciutadania espanyola pogués emetre la seva opinió, i ara estem patint les conseqüències d'aquesta política en tots els terrenys.

En el terreny dels drets laborals s'han imposat dues reformes del mercat de treball que han respost a les mateixes exigències, sent la més recent la que ha superat tots els límits, en fer més fàcil i barat l'acomiadament, en condemnar els joves a la precarietat i a l'acomiadament lliure i gratuït, en individualitzar les relacions laborals desmembrant la negociació col·lectiva i en donar tot el poder als empresaris per modificar discrecionalment les condicions de treball. Al mateix temps, s'ha deprimat la capacitat adquisitiva de pensionistes, empleades i empleats públics i assalariats en general.

En el terreny dels drets socials, les polítiques d'ajust, que començaren el maig del 2010 i que ara s'han intensificat, estan suposant un greu deteriorament de serveis públics bàsics: educació, sanitat, atenció a la dependència... Al mateix temps s'incrementen les persones que no perceben cap tipus de prestació, arribant a la xifra dels 2,6 milions. La conseqüència és clara: es deterioren els serveis públics i amb això la qualitat de vida de la ciutadania, en especial dels sectors més vulnerables de la societat: pensionistes, joves, dones i immigrants i augmenta la desigualtat, la pobresa i la marginació.

En el terreny polític, l'atac als drets ve acompanyat d'un atac a les llibertats i a la qualitat de la nostra democràcia. La reforma constitucional, els intents del Govern de convertir la jornada de vaga general del passat 29 de març en un problema d'ordre públic (amb detinguts que encara no han sortit de la presó), els anuncis d'enduriment de les condicions per poder convocar mobilitzacions ciutadanes, l'amenaça d'elaborar una llei de vaga, la reforma de la Llei de l'avortament... són símptomes preocupants d'una involució democràtica.

Algú ha arribat a la conclusió que la nostra economia no pot competir en el mercat globalitzat si no solta llast, i entenen per llast els drets laborals i socials. Per poder dur a

terme mesures tan injustes i impopulars, han de restringir els drets i intentar acabar amb els qui promovem la contestació, entre ells el moviment sindical.

Les retallades que no aturen

Ara s'han presentat els PGE per a l'any 2012 i als dos dies se'ns anuncia una retallada pressupostària addicional de 10.000 milions en sanitat i educació. Ja coneixem que en educació retallaran 3.000 milions a base d'augmentar el nombre d'alumnes per aula, de reduir les plantilles a través d'incrementar la jornada dels docents, de paraitzar l'aplicació de determinats cicles formatius, d'incrementar les taxes universitàries...

En sanitat retallaran 7.000 milions. Ara sabem que s'imposarà el repagament dels medicaments i que, per primera vegada, pagaran els pensionistes. Amb tot això pretenen estalviar entorn de 3.500 milions i no sabem d'on retallaran més per arribar a la xifra total, retallaran en la cartera de serveis?

Les mesures en educació suposaran un deteriorament de la qualitat de l'ensenyament (així ho indiquen tots l'informes internacionals) que, com totes aquestes mesures, s'encebaran en els sectors més desfavorits de la població, afectant greument la igualtat d'oportunitats.

En sanitat les mesures plantejades no sols són difícils i costoses de gestionar, sinó que poden suposar que qui més ho necessita, els pensionistes amb menys ingressos i malalties més serioses, deixin de recórrer a la sanitat augmentant els riscos per a la salut i incrementant les despeses d'hospitalització. A més a més, suposen una retallada encoberta de les pensions que el Govern s'havia compromès a no tocar.

Ambdues línies de retallades desborden els límits d'allò assumible. No milloraran la situació econòmica i sí que representaran un retrocés de més de trenta anys en la qualitat de serveis tan essencials com l'educació i la sanitat.

Ja està bé. Volen acabar amb tot. Amb l'educació i la sanitat no s'hi juga. Pels nostres nins i nines, pels nostres joves, pels nostres pensionistes, pel nostre futur no podem romandre impassibles. Estem obligats a respondre. No podem ser còmplices silenciosos del major retrocés en drets de la nostra història.

HEM DE SALVAR EL QUE ÉS NOSTRE.

HEM DE PARTICIPAR EN LES

MANIFESTACIONS

DEL PRÒXIM DIA 29

DIUMENGE
29 D'ABRIL
VOLEN ACABAR AMB TOT
Manifestació
Palma: plaça d'Espanya, 19.00 h.
AMB L'EDUCACIÓ I LA SANITAT NO S'HI JUGA
CCOO UGT Illes Balears STEI-i INTERSINDICAL